

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apis Argvmentosa P. Georgij Schrötelij

Schrötcl, Georg

Coloniæ Agrippinæ, 1633

Desiderivm Collivm Æternorvm. a.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46515](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46515)

DESIDERIVM COLLIVM
ÆTERNORVM. a

PAtriarcha Iacob, moriturus, filijs suis benedicens inter cœtera de Ioseph dixit; *Filius accrescens Ioseph, filius accrescens, & decorus aspectu: benedictiones patris tui confortatae sunt benedictionibus Patrum eius, donec veniret desiderium collium æternorum.*

Prophetia fuit de desiderio terre promissionis. Item Messie, & cœlestis patrię. Ita Rupertus, & alij.

Ecclesia autem peculiariter B. Virginem his verbis compellat, propter desiderium Messię, quod ipsa præ cœteris Patriarchis, & excellentiori quodam modo habuit, maximè quando S. Scripturam, & illas prophetias legit, conferens in corde suo. Qui de vita huius sanctissimæ Virginis scripserunt, asserunt ipsam miro desiderio flagrasse videnti

a Gen. 49.

M
 lijs
 o-
 fi-
 io-
 ni-
 m
 o-
 ie.
 gi-
 si-
 ris
 m
 p-
 n-
 us
 e-
 si-
 di

dendi illam Virginem, quæ Messiam paritura esset, cui humillime seruire, vnicè exoptabat. Cum vero iam ab Angelo edocta esset, ipsam à Deo ad hoc electam, & de Spiritu S. eam concepturam Saluatorem, proh quanto desiderio tempus partus expectauit? quam sanctis exercitijs se præparauit, vt illum debito honore exciperet eique inferuaret? Quanto cordis iubilo, ad montana festinauit, vt vel præcursori mox nascendo inferuaret? Nato autem & adulto dulcissimo filio suo, cum ex ore eius multa, de æterna beatitudine, & cœlesti patria, crebrò differentem audiret, quis explicet, quanto desiderio ad illa, Mundo abscondita, æterna gaudia, anhelauerit? Semel amissum, quanta solitudine, & materno affectu, per triduum inquisiuit? Crudelissima autem morte à Iudæis sublatum, & sepulchro conditum, quanta fide, & magnanima spe, eius resurrectionem expectauit? Ad cœlos denique ascendentem, proh.

proh qualibus desiderijs , & pijs votis succensa fuit ipsum comitandi? Creuit vero semper hoc desiderium, neque tota vita sua, in hoc Mundo, extingui potuit. An non hæc pulchra collium æternorum desideria?

PIÆ CONSIDERATIONES.

I.

VT salubri hoc desiderio collium æternorum flagremus, præcedere debet frequens lectio, & meditatio, de æterna patria. Sic quasi prægustamus, & in odorem huius suauitatis currimus. Ignoti autem nulla cupido.

2.

Exercentur actus fidei, pulchræ dilectionis, & sanctæ spei, dum ad anteriora nos extendimus, non frustra credimus resurrectionem, & vitam æternam.

3. Per:

3.

Per hoc desiderium, vilescunt omnia terrena, & facile contemnuntur: id expressit S. P. N. Ignatius, quando post contemplationem rerum cœlestium dixit; heu quam fordet terra, cum cœlum aspicio.

4.

Temperat hæc cogitatio omnes molestias, & tædia vitæ humanæ: *Quia, vt Iob. c. 7. ait, dies hominis sicut dies mercenarij: seruus desiderat vmbra, & mercenarius præstolatur finem operis sui.* Veniet enim tempus quando requiescent à laboribus suis, & absterget Dominus omnem lacrymam ab oculis eorum.

5.

Nec tantum temperat quotidiana tædia, quæ aggrauant animam, sed etiam in summis cruciatibus solatium affert hæc cogitatio; imò contemnere facit. Ita se Iob fœdis vlceribus plenus solatus est: *Scio quod redemptor meus viuit, & in nouissimo die, de terra surrecturus sum*

sum &c. a reposita est hæc spes mea in sinu meo. Lapidem S. Stephano dulces fuerunt, quia vidit cœlos apertos. Sic septem fratres Machabæi, & ipsa mater, masculum animum præ se ferentes, Antiochum Tyrannum confuderunt, resurrectionem, & futuram vitam æternam ingeminantes. Sic S. Laurentius in crate semitostus Tyrannum risit, verfa & manduca. Sic SS. Virgines Apollonia, & Thecla, in paratum rogam sponte infilierunt. Sic innumeralij SS. Martyres, hac spe freti, enses, & ignes, ouantes superârunt, *scientes quod non sint condignæ passionis huius temporis, ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis. b*

6.

Pascitur hac meditatione animus iusti, & fit alacris ad currendam viam mandatorum Dei; Ita Dauid: *c Cantabiles mihi factæ sunt iustificationes tuæ,*

a Iob. 19. b Rom. 8.

c Pal. 118.

*tua, in loco peregrinationis meae. Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum. Vere spes illa dilatat, cor hominis, & in cursu hoc, alacrem facit. fatetur idem Rex David: Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas in æternum, propter retributionem. Imò adeò inardescit animus, vt ex huius vitæ ergastulo sæpe euolare gestiât, & ad Deum clamet: Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam. Quam dilecta tabernacula tua Domine Virtutum, concupiscit, & deficit anima mea in atria Domini. Cupio dissolui, & esse cum Christo. Sicut sagitta in manu potentis, ita anima tali desiderio æstuans; ad scopum suum, ad quem creata est, euolare cupit. Audi piè gementem Petrum Damiani: *b* Ad cœlestis vitæ fontem mens sitiuit arida: Claustra carnis presto frangi, clausa querit anima: gliscit, ambit, elatur,*

a Psal. 54.

b Med. S. Aug. c. 26.

ctatur, exul frui patria. Idem canit Philomela S. Bonaventuræ. Idem S. Bernh. in suo Iubilo. Idem S. Augustinus in Manuali c. 7. 8. & vltimo.

7.

Etsi aliqui sanguine, & stirpe nobiles sint, si tamen nihil ingenuum, & magnanimum præ se ferant, ignavi, & degeneres habentur, & indigni suorum maiorum profapia: Ita aliqui nomine duntaxat Christiani, indigni quos tellus ferat, viuunt tanquam debitores carni, & sanguini, nescientes, ad quid nati sint, quem Patrem in cœlis habeant, nihil de alia vita solliciti, malæ bestię, ventres pigri, animales, spiritum non habentes, vt Apostoli loquuntur. *a* Hi in aduersis pusillanimes, in prosperis ad omne malum proni, in periculoso statu viuunt: hos hortatur Apostolus, vt quæ sursum sunt quærant, vbi Christus est, ad dexteram Dei sedens, quæ sursum sunt sapiant, non quæ super terram.

8. Qui

a Ad Tit. i. Epistola Iudæ.

Qui autem vere desiderare vult bona
 cœlestia, & totis viribus anhelare ad il-
 lam patriam, debet gaudere bono con-
 scientiæ testimonio, vt cum Apostolo
 dicere possit, *bonum certamen certavi, cur-
 sum consummaui, de reliquo reposita est mihi
 corona iustitiæ, quam reddet mihi in illo die
 iustus iudex &c.* Non potest autem vero
 desiderio anhelare ad patriam, qui faci-
 nus patrauit, & exulare iussus est, & pœ-
 nam timet, si redeat. Non multum desi-
 derat filius reus, faciem irati patris. Fla-
 grauit quidem desiderio patriæ, filius
 prodigus, & optabat saturari panibus
 mercenariorum, in domo patris sui, ve-
 rum non ex virtute, sed ex necessitate, &
 fame urgente. hi ducuntur spiritu serui-
 tutis in timore. *Gaudium autem nostrum
 hoc est, testimonium conscientiæ nostræ, hic
 murus aheneus esto, nil conscire sibi.* a quando
*ipse spiritus testimonium reddit Spiritui no-
 stro, quod sumus filij Dei: si filij, & heredes.*

K

hi vi-

a Rom. 4.

hi viuunt semper gaudentes, in conspectu Dei ambulantes, ad anteriora semper sese extendunt, & contemptis omnibus rebus caducis, annos æternos in mente habent, spe pleni, Dei, & rerum cœlestium amore succensi.

O R A T I O.

O Vnicum, post Deum cordis mei solatium, Præses, & Regina cœlitum, dulcissima Virgo Maria: Ad te omne desiderium meum extendo. Video te in gloria coronatam, & super omnes Angelorum choros exaltatam. Video te stipatam tot millibus triumphantium in cœlesti curia, Electorum Dei, ex quibus plurimi per te id adepti sunt, vt nunc securi Deo suo æternum fruantur. Quis mihi tribuat, vt huic citharistantium choro inferar? Ah dulcissima omnium desolatorum Patrona, *ante te omne desiderium meum, & gemitus meus, à te, non est absconditus, Aspice exulem*

exulem filium Euæ, ad te gementem, & flentem in hac lacrymarum valle. Quid mihi cum his tenebris? ad lucem natus sum: fimus, & limus commune mihi cum bestijs pabulum præbeat? his ego filiquis, inter porcos, tot annis pascar? Illa nobilior pars mei, cœlestis inquam particula auræ, ad imaginem & similitudinem Dei creata, cum bestijs commune habeat solatium? Me ne secum humo affigat fuluum metallum? Me ne dementent fallaces recreationes Mundanæ, quæ aut turpes sunt, aut vanæ? Non ita. Iure meo his celsiora exigo: ipse Spiritus adoptionis filiorum Dei, mihi dicit, quia patrem habeo in cœlis. Fratres meos Regno potiri video. Si culpa mea, gratia excidi, pientissimam quoque in cœlis Matrem habeo, illa, ut unice spero, iratum patrem flectet & me in pristinam gratiam reponet. Scio regnum Dei vim pati; Scio tamen etiam amissum ob crimen, lacrymis, & pœnitentia

aspe-
sem-
mni-
os in
erum

is mei
cœli-
ia: Ad
endo.
super
atam.
rium-
orum
adepti
ernum
uic ci-
alcissi-
trona,
emittit
Aspice
xulem

tentia recuperatum; Scio ô Domina, & Patrona mea, tuo materno amore, & pio affectu, precibus inquam & meritis tuis, plurimis hoc esse impetratum. In te ergo omnem spem meam colloco, & me humillimè, atque amantissimè intra viscera misericordiæ tuæ abscondo. Vale ergo putris gleba, cælum mihi patria est, hæc requies mea in secula, ad te toto corde meo scando, ea quæ sursum sunt quæro, vbi Christus est ad dexteram Dei sedens; ad parata iustis gaudia omnibus animæ meæ viribus me extendo: *a Meditetur interim hoc gaudium mens mea; loquatur inde lingua mea; amet illud cor meum; sermocinetur os meum; Esuriat illud anima mea: desideret illud tota substantia mea, donec intrem in gaudium Domini mei, ibi mansurus in secula.* Sic tu me adiuua, ô Gloriosissima Cœli Regina, quæ in cœlis coronata triumphas in omnem æternitatem, Amen.

CIVL

a S. August. Manual. cap. vlt.